

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XXVI

Paříž

Číslo 4

červenec - srpen - září 1995

Petr Kolář

CO JE TO HŘÍCH ?

Hřích je porucha : porušení řádu závažným způsobem, nespravedlnost, která narušuje vztahy mezi lidmi. Toto narušení spravedlnosti v mezilidských vztazích, které je tak běžné v našem světě, je poukazem na poruchu mnohem niternější - *poukazem na nepořádek v nitru člověka samého*. Dnešní člověk jako by byl rozervanější než člověk dřívějších dob, otrokem svých nekontrolovaných citů a vášní. Lékaři činí velké pokroky v léčení nemocí těla, ale psychiatrických klinik neustále přibývá. Nejzávažnější poruchou v tomto smyslu je život, který už nemá žádný smysl. Kořenem všech poruch je praktická i teoretická neznalost směru, kterým má postupovat náš život, výsledkem je člověk bez cíle. To je v podstatě základ hříchu vůbec, totiž *porucha vztahu mezi člověkem a Bohem*. (...) Schopnost rozpoznat hřích lze tříbit, posilovat. Musíme ale přerůst z dětství do dospělosti, kterou dosáhne teprve ten, kdo je schopen lásky, tj. dosáhne schopnosti vyjít ze sebe sama směrem k druhému. Teprve tím jsou prolomeny hradby vězení, ve kterém jsme uzavřeni. Tady vznikají podmínky pro skutečné poznání našich osobních hříchů jakožto mnohotvarých podob naší sebestřednosti a odmítnutí výzvy vyjít ze sebe s cílem dát se Bohu. (...) Uznání hříchu je velkým pokrokem svědomí, ale rozhodujícím krokem je přiznání, a to je vždy nesnadné. Už Adam se po své chybě před Bohem schovával, vymlouval se na ženu, a ta zase na hada... Sami známe ten pocit ochladnutí našeho vztahu k Bohu v důsledku našich prohřešků proti němu. Nezakusili jsme ještě ten pocit, že bude lepší, když se k němu nebudeme příliš přibližovat ? (...) Člověk neschopný uznat, že zhřešil, je zatvrzelost pramenící v návyku. Může vést až k úplné netečnosti. Jak se říká, člověk si zvykne na všechno. Zpočátku proto, že chce zapomenout, potom ze zlé vůle a stále častěji "s klidem", bez výčitek. Svědomí se odmítelo... A odmítelo se i proto, že hřích nemusí být zábranou úspěšnosti. Z neznalosti boží trpělivosti člověk očekává, že hříchy jsou okamžitě trestány, a když vidí, že tomu tak není, Boha opouští a cele se "obrací ke světu": soustředí se na svou úspěšnost a všechno, co jí překáží, setřásá jako "skrupule". Bible sama vkládá do úst zatvrzelého hříšní-

Svatý Václav

Kodex vyšehraský z r. 1085

ka slova : "Zhřešil jsem - a co zlého mě potkalo ?" Nejčastěji jsme však polovičatí, ochotní k jakýmsi "úplatkům" vůči Bohu : postoupíme mu část života nebo času, nikoliv ale všechno. Máme ještě jiné zájmy. Jeho láska nás vlastně obtěžuje. Přivítali bychom, kdyby se všechno dalo vyřídít nějakými zákony a předpisy. Zbavili bychom se velmi širokého, všeobsahujícího přikázání lásky, která se nedá vměstnat do žádných pravidel.

Kdo odmítá uznat, že zhřešil, uzavírá se této lásce. Proto musíme prosit o milost poznání vlastních hříchů. Jejich vyznání, v pokorné důvěře v boží milost, otevírá lidské srdce dokořán Boží lásce. (...) "Vyznání", jak nadepsal sv. Augustin svou slavnou knihu, neznamená jen vyznání vin, ale také vyznání boží velikosti, svatosti a jeho lásky k člověku. "Budu Tě vyznávat před lidmi", říká Augustin v úvodu této knihy. Oba významy jsou úzce, neoddělitelně spojeny : vyznat své hříchy znamená vyznat Boží velikost, velikost jeho milosrdenství a jeho odpuštění.

*

Krácený výťah z brožury Petra Koláře SJ : TAKÉ SE NERADI ZPOVÍDÁTE ? (V r. 1994 vydalo nakl. SOCIETAS v Praze).

Obsahem této brožury nejsou návody, ale rady. Zpovídáme se neradi ne proto, že nevíme jak, ale protože nenahlížíme, že by to mělo nějaký opravdový smysl. Teprve když pronikneme k jádru naší nechuti, uvidíme ji v jiném světle a porozumíme jí.

Brožuru si můžete koupit nebo objednat za 20 Frs : u paní Ing. Anny Stránské, 5 avenue du Général Leclerc 94200 IVRY s. Seine, Tél. 46 70 44 19.

Zajímavosti z domova i ze světa

■ V pražském hotelu OLYMPIC uhořelo šest lidí.

■ Jan Pavel II. oslavil své pětasedmdesátiny (nar. 18. května 1920).

■ V nakladatelství GALLIMARD vyšel román Milana Kundery LA LENTEUR, první román napsaný autorem přímo ve francouzštině. (153 stran, 87 Frs)

■ ASSOCIATION DES ANCIENS ELEVES ET AMIS DES LANGUES ORIENTALES 2, rue de Lille - 75007 Paris, tél. 49 26 42 00 a 49 26 42 63, založena v r. 1927, udržuje přátelské styky mezi svými členy, přispívá k jejich vzájemné pomoci, podporuje rozvoj studia orientálních jazyků. V asociaci působí a vyvíjejí činnost rovněž různé zájmové spolky, jejichž aktivita spočívá v pořádání schůzí, přednášek, promítání filmů apod. V tomto rámci působí i zájmový spolek Čechů a Slováků (založen 11. března 1991), který sdružuje nejen současné a bývalé studenty češtiny a slovenštiny, ale i všechny ostatní, kterým není Česko a Slovensko lhostejné a zajímají se o ně. Během své poměrně krátké existence se může tento spolek vykázet bohatou činností. Jen v květnu tr. byla uskutečněna beseda o českých dějinách za účasti vynikajících historiků i přednáška spisovatele a kulturního ataše velvyslanectví ČR Václava Jamka *O situaci české kultury pět let po sametové revoluci*. Předsedkyní spolku Čechů a Slováků je paní *Dagmar Hobzová*, která všem zájemcům o členství poskytne všechny potřebné informace.

■ 24. srpna tr. oslavil své 70. narozeniny prelát Msgr. ThDr. PhDr. *Karel Vrána*, bývalý rektor české Papežské koleje Nepomucenum v Římě, docent filozofie na Katolické teologické fakultě KU v Praze.

■ Při konkurzu na hudební konzervatoři v Saint Maur obdržela česká studentka Marie Vydrová vyznamenání a zlatou medaili. Kromě osobního uspokojení to pro ni znamená také zajištěné stipendium na příští studijní rok. Upřímně blahopřejeme - i dnes zřejmě platí "Co Čech - to muzikant".

■ V zápětí po čínské podzemní zkoušce atomového výbuchu protestovala místo-předsedkyně sociálně demokratické strany Petra Buzková proti francouzským jaderným pokusům v Tichomoří a na Václavském náměstí podepsalo šest tisíc lidí petici Greenpeace, rovněž protestující proti francouzským zkouškám.

■ Zemřeli: Koncem května tr. v Praze paní *Dagmar Trnková* z Paříže ; v New Yorku *Jaroslav Vašata* (* 1905) do r. 1948 majitel restaurace na Václavském náměstí ; v Londýně *Ivo Tonder* (* 1913) za války jako pilot RAF zajat Němci a odsouzen k smrti, včas však osvobozen Američany. Těsně před smrtí mu český velvyslanec předal povýšení na generál-majora.

■ *Jan Sarkander* a blahosladená *Zdislava* byli v neděli 21. května 1995 v Olo-mouci papežem Janem Pavlem II. prohlášeni za svaté : *Ke cti Nejsvětější Trojice, pro povznesení katolické viry a vzrůst křesťanského života, autoritou našeho Pána Ježíše Krista, svatých apoštolů Petra a Pavla a Naší, po dlouhém uvažování a častém vzývání Boží pomoci, po vyslechnutí mínění mnoha bratří z biskupského sboru, prohlašujeme s konečnou platností svatými blahosladeného Jana Sarkandera a blahosladenou Zdislavu a zapisujeme je do seznamu svatých. Ustanovujeme, aby spolu s ostatními svatými byli v celé církvi zbožně uctíváni. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.*

V Praze na Strahově Jan Pavel II. vyjádřil svoji radost, že už podruhé vstupuje do české země, jež uskutečnila nekrvavý přechod z tvrdého diktátorského režimu k nové demokracii a poskytla obdivuhodný příklad taktu, vyrovnanosti a morální vyzrállosti během čtyř desetiletí komunistické diktatury. *Rád bych obejmul všechny obyvatele této země, věřící i nevěřící, kteří touží po ideálech jako jsou čest, spravedlnost a solidárnost, zdůraznil, aby nakonec prohlásil : Já, papež římské církve, jménem všech katolíků prosím za odpuštění křivd spáchaných na nekatolicích v pohnutých dějinách tohoto národa; zároveň ujišťuji, že katolická církev odpouští všechno zlé, co vytrpěly zase její děti.*

■ Papežovu prosbu o odpuštění křivd spáchaných na nekatolicích v dějinách českého národa uvítala Jednota bratrská, která podle slov svého představitele, Jaroslava Plevy, přeje zacelení starých ran.

■ Synodálnímu seniorovi evangelické církve česko-bratrské a předsedovi Ekumenické rady církví v ČR dr. Pavlu Smetanovi zaslal už 2. května tr. Jan Pavel II. dopis, kde ohlašuje svou blízkou návštěvu v ČR a pokračuje : *"Jsem si vědom obav a starostlivosti, které vyvolalo u Tebe, milovaný bratře, i u mnoha jiných chystané svatořečení blahosladeného Jana Sarkandera. (...) Rozhodl jsem se k tomuto kroku, abych vyjádřil kritické zhodnocení náboženských válek 17. století, které způsobily mnoho obětí u protestantů i katolíků. Vidím v něm příležitost pro nás všechny, abychom se zavázali k tomu, aby k takovým hříchům proti křesťanské lásce už nikdy nedošlo. (...) Je to pro církev vhodná doba vyjádřit hlubokou lítost nad slabostmi tolika jejích synů a dcer, kteří poskvřnili její tvář (...) Chovám pevnou naději, že nové vztahy mezi katolickou církví a ostatními církvemi, které se v posledních letech v ČR šťastně rozvinuly, budou růst a upevňovat se i nadále."*

Dr. Pavel Smetana se na setkání Jana Pavla II. s představiteli nekatolických církví nedostavil. V kruzích Konference evropských křesťanských církví bylo jeho gesto přijato s rozpaky.

Zaznamenali jsme pro rozumné čtenáře: seznamujeme je s fakty a názory a ponecháváme jim volnost, aby si utvořili vlastní úsudek.

● ... Vývoj na poli ducha bývá pomalý a obtížný. Duchovní a morální deformace způsobené totalitním režimem se odstraňují těž než například špatné zákony. Duch společnosti je výslednicí nekonečného množství zápasů, které musí podstupovat každý sám v sobě. (...) Katolická církev sehrává svou duchovní roli již téměř dva tisíce let. S hlubokým respektem vnímáme její význam, vážíme si její přirozené autority a dějinné zkušenosti a pozorně nasloucháme, čím - často Vašimi slovy - přispívá k naší mravnosti.

Z přivítání Jana Pavla II. v Praze - Ruzyni prezidentem V. Havlem.

● ... U paní Zdislavy šlo o základní rys její zbožnosti. Byly to docela jistě skutky takové povahy a takové morální síly, že všechno ostatní, co vyznačovalo život šlechtné paní, ustupovalo před nimi do pozadí. A kořen jejich musíme hledat nepochybně v nové religiozitě, která vstoupila na půdu našich zemí a široce se tu rozvila ve 13. století a jejichž charakteristiku tvoří právě křesťanský život ne mimo tento svět, nýbrž s tímto světem. Tato nová religiozita zavanula mocněji do duchovního života našich zemí s příchodem františkánů a dominikánů. Oba tyto řády mají ve svém programu obecné úsilí o křesťanské formování vnější životní skutečnosti, a to jak slovem tak příkladem, i přímo skutkem. A do rámce tohoto programu spadá ovšem péče o nemocné a vůbec špitálnictví.

Zdislava z Lemberka významu jako sv. Václava a jiní patronové země české nedosáhla. A přece o ní lze říci, že Zdislava je také patronkou naší vlasti v tom smyslu, že v ní ztělesnila kus snu o lepší budoucnosti lidstva, o společnosti naplněné skutečně bratrskou, účinnou láskou vzájemnou, společnosti lidí soucitných a soucitících, nesobeckých a schopných každé potřebné oběti - a jako taková byla ctěna...

Z knihy Zdeňka Kalisty - Blahoslavená Zdislava z Lemberka.

V r. 1991 vydalo nakl. ZVON v Praze.

● ... V roce 1989 bylo třeba umět si představit, jak velký zisk by určité riziko mohlo v brzké době přinést. Dále bylo k úspěchu zapotřebí mít nebo získat přátele mezi těmi, kteří rozhodují o udělení první půjčky. S tou se vstoupilo do aukce. Získaný majetek se po krátkém předstírání péče o něj s výhodou prodal. Tím se získaly peníze do hry... Tak postupovali mnozí naši nouveaux riches. V okouzlení nad tím, jak snadná je to hra, měli dokonce potřebu se o svou radost dělit s veřejností. Ukazovali nám svá nová auta s mobilními telefony, svá letadla, své sbírky uměleckých děl. Dávali nám rady, jak také rychle zbohatnout. Natřásali se před kamerami a hrnuli se do politiky. Jejich úsměvy obsadily první stránky časopisů.

Ránu této medializaci bohatství zasadilo podsvětí. Zveřejnění pokladů a místa jejich uložení bylo jako inzerát pro podsvětí. Pánům a dámám se náhle jejich rols-rojsoy ztrácely. Někteří z těchto nových velkáňů se začali dávat zapírat, odmítali další vystoupení v médiích a v žádném případě nedovolili natáčet kde bydlí a co mají doma pěkného. Obrovsky vzrostla poptávka po zabezpečujících zařízeních a po soukromých bezpečnostních agenturách... Pravda, obejdeme se bez předvádění letadélek a úsměvů úspěšných. Ale pozor : K zákonitostem působení médií patří, že do značné míry určují, co je předmětem zájmu veřejnosti. Nebudou-li média hovořit

o těch, kdo mají největší nebo nejrychleji rostoucí majetky, sice na ně pozapomeneme, ale také uniknou veřejné kontrole. M. Blažek

● ... Po ostré kampani tisku a kritice vedení ODS se Václav Kraus vzdal obecního bytu (5 + 1) nedaleko Pražského hradu, jež mu na jeho žádost přidělila radnice v Praze 6. Klausovy vytáčky připomínaly argumentaci těch, kdo za komunismu levně kupovali domy zabavené emigrantům : také si jen "řešili bytovou nouzi" a podávali si "normální žádosti" na příslušný úřad. Snad tato aféra přispěje ke kultivaci českého politického života, neboť napříště si již každý veřejný činitel bude muset dát pozor, pokud bude od úřadů "normálně" žádat něco, co je jeho spoluobčanům odepřeno. Respekt 23 / 95

● ... Vstoupili a všichni lidé v kostele maně přitáhli tašky blíž k tělu. Když ale viděli, jak romská čtyřka pokorně poklekla před svatostánkem, se studem přidali : "Od rasismu nás vysvoboď, Pane !" Během pěti minut však byly dvě ženy "lehčí" o peněženku. Romové pracovali tiše, elegantně a modlíci se ženy očesali jak angreštový keřík. Než si někdo něčeho všiml, byli kapsáři pryč. Zbýl po nich jen pláč a škřípění zubů. (...) Gangy kapsářů, kteří řadí hlavně v Praze, Ostravě, Brně a přihraničních městech, se od ostatního davu neliší. V kostele např. přesně vědí, jak se tam chovat. Mají své rajóny : v Praze kradou v metrech převážně Rumuni a mladíci z Ostravy, kteří sem jezdí jen za peněženkami. Tramvaje, autobusy, památky a kostely kontrolují Romové. Přizívují se tu i Ukrajinci, Bulhaři a Poláci ; policisté odhalili, že občas přijíždějí "na otočku" z Polska celé autobusy - zakrást si. (...) Gangy podle záznamů policie jen v Praze "vydělaly" za loňský rok kolem 30 milionů korun. Odhaduje se ale, že jen každý druhý nebo třetí postižený krádež ohlásí. Pokud neměl v peněžence celé jmění nebo doklady, mnohdy na policii vůbec nejde. (...)

"Ještě před dvěma lety chodily romské kapsářky celý rok v jedněch pantoflích, dnes je nerozeznáte od cizinců," říká kapitán Moulík z 5. odd. Kriminální služby Prahy 1. "Vždycky bych měl vědět, kdo stojí za mnou ve frontě nebo na pohyblivých schodech. Kapsáři jdou cestou nejmenšího odporu. Jakmile se na něj podíváte, většinou se stáhnou." (...) Lidé jsou často přímými svědky kapesních krádeží, ale není jim jasné, jak se mají v takové situaci zachovat. Kapsáři, zvláště ti romští, spustí při odhalení takový cirkus a křik, že každého přejde chuť pomáhat spravedlosti. V kostele sv. Josefa na náměstí Republiky v Praze vyvěsili decentní cedulku : *Žádáme všechny věřící, aby dávali dobrý pozor na své věci, neboť nejen poctiví lidé přicházejí do těchto míst...* M. Kašpárková, Katolický týdeník 21. 5. 1995.

*
Karel Pohl (Francie) ČESKÉ ZEMĚDĚLSTVÍ

v období ekonomické transformace.

Československá ekonomika a v jejím rámci i zemědělství byla v průběhu padesátých let charakterizována rozsáhlým procesem znárodnění a kolektivizace. Také v zemědělství se začal prosazovat sovětský model, vycházející z teorie třídního boje a "vedoucí úlohy strany". Tento proces se projevil zřizováním dalších státních statků (některé již existovaly jako důsledek agrární reformy po první světové válce) a vytvářením výrobních zemědělských družtev, zbavených ovšem základních myšlenek družstevnictví, formulovaných v r. 1844 "Spolkem poctivých průkopníků" v anglickém Rochdale, jimiž se inspiroval významné osobnosti historie družstevního hnutí, jako byli F.W.Raiffeisen v Německu, F.C.Kampell v českých zemích a S.Jurkovič na Slovensku. Ekonomika let "socialistického" společenského zřízení byla ve skutečnosti tvrdou diktaturou vyplývající z centralistického a di-

reaktivního systému řízení. Rozsah kolektivizace zemědělství v ČSSR byl, s výjimkou SSSR, výrazně vyšší než v ostatních zemích RVHP (bývalé Rady vzájemné hospodářské pomoci). Půda byla "zespolečenštěna" na téměř 94 %, zatímco v Maďarsku na 86 % a v Polsku na 22 %. Čs. zemědělství v tomto období bylo silně předimenzované za cenu enormních dotací ze státního rozpočtu. Koncentrace zemědělské výroby byl však nutný ekonomický proces na cestě ke zvýšení její produktivity a rentability. Tímto procesem prošlo ostatně i zemědělství zemí s tržní ekonomikou, avšak s tím rozdílem, že se jeho produktivita v západní Evropě zvýšila tak, že bylo třeba na konci 80. let přikročit k restriktivním opatřením. V ČSSR byla koncentrace podložena více politickými než ekonomickými hledisky.

Taková byla tedy, v hrubých rysech, výchozí situace reformy čs. zemědělství v r. 1990. V první etapě ekonomické reformy, tj. v období 1991 - 1993, šlo zejména o přijetí tří legislativních opatření, která by umožnila přechod k principům tržní ekonomiky za současného uspořádání majetko-právních vztahů : 1) restituce, tj. vracení majetků začleněných do státních statků oprávněným osobám (původním majitelům nebo dědicům); 2) privatizace, tj. převedení majetku z vlastnictví státu do vlastnictví soukromého; 3) transformace, tj. převod majetku JZD do soukromého vlastnictví. Pro nedostatek místa se omezíme pouze na JZD, jichž bylo před transformací v ČR cca 1200 o úhrnné výměře 2,55 miliónu ha zemědělské půdy. V závěru r. 1993 bylo již téměř 49.000 jednotlivých hospodařících zemědělců, úhrnná výměra jejich podniků však nepřesáhla 74.000 ha, což je pouze 18 % zemědělské půdy ČR. Z nich pak více než 24.000 pracuje na pozemcích o výměře menší než 1 ha a dalších cca 14.000 na výměře od 1 do 10 ha. Z hlediska ekonomického je nejperspektivnější skupina 950 zemědělců disponujících 100 a více hektary. Tito podnikatelé pracují na 47.000 ha, tj. na 56 % úhrnu půdy zemědělců-jednotlivců. Úzkým profilem je nedostatek vlastního kapitálu, ztížený přístup k bankovnímu úvěru, nižší výnosnost kapitálu investovaného do zemědělství a s tím související pokles investiční činnosti, která je nutná pro obnovování a modernizování výrobních prostředků.

V zahraničním obchodu tvoří český zemědělský vývoz významnou položku obchodní bilance, jeho podíl u tradičních vývozních položek, jako jsou např. chmel, pivo, slad a cukr, však - v souvislosti s rozdělením státu, ztrátou trhu v býv. SSSR i s restriktivním dovozním režimem EU - v uplynulém období poklesl. Závěr jednání uruguayského kola GATT *) a vznik Světové organizace pro obchod by mohly vytvořit příznivější podmínky i pro vývoz českých zemědělských výrobků.

*) GATT - General Agreement on Tariffs and Trade = Všeobecná dohoda o clech a obchodě z r. 1947. Původními signatáři bylo 23 zemí, mezi nimi ČSR. V současné době podepsalo tuto dohodu 114 států.

Dopisy

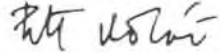
... Jakkoliv si P. Koláře nesmírně vážím, v jeho článku o vztahu Američanů k náboženství (viz Oběžník 3/95) je hodně idealismu. Je sice pravda, že k nějaké církvi se hlásí skoro každý Američan a výraz "bez vyznání" zde téměř není slyšet, ale pro mnoho z nich je jejich vztah k Bohu povrchní a formální. Určitě není na prvním místě v jejich životě; mají totiž jiného Boha - peníze. Jan Pavel II. říká ve své encyklice (Náhěra pravdy), že "demokracie, která ztratila morální hodnoty se stává otevřenou nebo zastřenou totalitou. (...) Jen ještě na okraj : obdivuji otevřené a

jasné články o problémech náboženského života u nás, které vycházejí ve SVĚTLU. Něco takového zde neexistuje... Z USA.

... 1. července odjíždím na "pastoraci turistů" na Kanárské ostrovy, kde budu mít mše ve francouzštině, němčině, angličtině a španělštině, přes léto tedy v Metylovičích nebudu. Naši krajané mohou prožít svoji dovolenou v Čechách buď v premonstrátském klášteře v Želivi (opat Vít Tajovský) nebo v cisterciátském v Oseku u Duchcova (opat Bernard Thebes), když se odvolají na mě ! Váš P. Ant. Bernáček.

... Když se mi dostal do ruky dubnový "Oběžník" (č. 2 / 95), bylo mi hned jasné, že s úvodním článkem o exilu budu moci krásně nesouhlasit. Pro jistotu jsem raději "Oběžník 6 / 94", na který článek odkazoval, ani nehledal, mohlo by mi to můj systém souhlasení a nesouhlasení brouilovat, takže bych pak už třeba vůbec nevěděl s kým vlastně souhlasím a s kým ne. (...) Prý jsem v Česku asimilovaný, tvrdí spolupracovníci, jen remcat ještě neumím správně : trochu moc remcám před autoritami a ne dost jinde. A málo chodím na pivo a vepřoknedloželo ! Ale jinak jsem prý nadějný případ, do konce tisíciletí ze mne bude normální Čech...

Všechny srdečně zdraví

*

Ze života Misie

* Otec biskup Jaroslav Škarvada zaslal v květnu tr. Otci YVES DE MALLMANN-ovi na pařížské arcibiskupství (viz OBĚŽNÍK 2 / 95) dopis, z něhož vyjímáme :

"Musím přiznat, že v současné době není u nás kněz, který by mohl odjet na studia do Francie. V pařížském CENTRE SEVRES máme sice jednoho studenta - jezuitu, ten však není ještě vysvěcen a po vysvěcení pravděpodobně odejde také. Je to ostatně on, kdo navazuje styky s českými studenty, kteří se nacházejí v cizině často v nesnázích, což mu dává příležitost pomáhat jim a napojovat je na společenství katolické misie. (...) V každém případě, situace České katolické misie v Paříži nemůže být v dohledné době vyřešena tak, jak by bylo třeba, tj. vysláním českého kněze před koncem tohoto roku. Drahý Otče, spoléhám na Vaše pochopení a podporu, stejně jako Vy se můžete spolehnout na pochopení a podporu z mé strany."

ThDr. J. Škarvada, Th. biskup litomyšlský, Generální vikář pražský

* Z DOMOVA SVATÉ RODINY v Praze 6, jemuž naše Misie předala dne 25. 3. 1995 peněžní dar (viz OBĚŽNÍK 3 / 95) nám přišel v červnu tr. další dopis : "Děkujeme za zaslání vašeho časopisu, z něho je vidět, jak sledujete život ve své staré vlasti a že jdete ve stopách vašich předků. Byla bych ráda, kdybyste vyřídili pozdravy všem, kteří pomáhali našim pracovníkům během jejich pařížského pobytu a předávám od sestry Marty co nejupřímnější poděkování za všechno, co jste jim poskytli. Bůh vám žehnej a pomáhej ve vašem misijním díle." Sestra Akvínela

* POMOZTE PAVLÍKOVI... Cesta do Lurd rodiny Heřmanových s nemocným Pavlíkem a Petrem (viz OBĚŽNÍK 3 / 95) je naplánována na konec září tr. Z Prahy vyjedou 26 září, krátký pobyt v Paříži bude využit ke konzultaci na dětském endokrinologickém oddělení nemocnice NECKER, příjezd do Lurd pravděpodobně 4. října (s možností přespání cestou v La Rochelle u české rodiny , která nabídla pohostinství), kde je na 90 % zajištěn pobyt v PAVILLON DES PERSONNES HANDICAPÉES, návrat do Prahy nejpozději 11. října Těchto několik údajů představuje obtavou práci řady přátel rodiny Heřmanových. Zatím bylo na přípravu této cesty vydáno 4.850 Frs, na další výdaje bude zapotřebí ještě asi 3.000 Frs. Kdo z vás ještě může pomoci, udělejte to ! Z dopisů i osobních setkání s paní Heřmanovou vyzařuje taková naděje v možné uzdravení dětí, že chceme udělat vše, co je v našich silách. Všechno ostatní vložíme do rukou Panny Marie. Sursum corda !

* Beseda na téma "Duchovní život dnes, problémy a východiska", v červnu tr. stanovená na 23. září, pro náročný studijní program V. Umlaufa odpadá a je odložena na pozdější dobu. Datum příští besedy tohoto cyklu v CENTRE SEVRES bude včas oznámeno.

Jako nedoručitelný se nám vrátil *Oběžník* od těchto adresátů:

K. Bus 92130 PARIS
B. Kohlerová 75012 PARIS

E. Devillers 75013 PARIS
K. Tabery 78000 VERSAILLES

Ať je smutno - jen když je trochu veselo

K VÝROČÍ SOVĚTSKÉ OKUPACE V SRPNU 1968

POVÍDÁNÍ PRO PŘÍŠTÍ POKOLENÍ.

(Přednes počínající písmenem P)

Přišel pěkný podzim. Příroda pokojně předávala plody pěstitelů, podniky plnily plán - prostě pěkná pohoda. Pět přiblblých, progresivní paralyzou prolezlých politiků - permanentních prznitelů pokroku - potřebovalo pro posílení prestiže prokázat perfektní politickou práci. Podumali, propracovali plán, posléze pravili : "Připravíme prostě puč. Poté Prahu převálcujeme, předepíšeme Praze pokánf, pokuty, příslibíme pokojný převrat. Pohostinná Praha poděkuje, potom proplatí patřičný peníz".

Pomocí přibližně padesáti pancéřových pluků pak provedli připravenou parádu, politováníhodný politický přehmat. Po půlnoci přátelsky přerachotili pokojné pohraničí, přitom počítali : při plnění předepsaných plánů půjde pilně pomáhat polovina Prahy. Po poledni postavíme prodejní parlament. Přijmeme poděkování, postřílíme patrioty, pak pisálky, potom přinutíme proletariát pro podporu provozchoditělstva Podgorného a podobných.

Počítali - přepočítali se. Přišel pořádný průšvih. Při přepadení Prahy povstala, povstal proletariát, patrioti, povstali pisálci : proletariát pomaloval ploty, patrioti pokrýli plakáty průčelí paneláků, pisálci psali proti přátelské pomoci. Předsedové podepsali petice, podniky přestaly pracovat. Při plnění podobných procesů pomáhala policie, pomáhali poslanci.

Pro pět pitomých politiků přišla pekelná pohroma, právě přepočítávali : projezdili plno paliva, prostříleli přespříliš patron, poničili pár památek, pokáleli potemnělé průjezdy, parky, palouky, prostě panenskou přírodu, pohřbili přátelství, probendili prestiž. Proto požadujeme : Plavte, pitomci !

Anonymní leták z roku 1968

*

Dne 21. srpna 1968 obsadila vojska pěti "spřátelených" armád Varšavské smlouvy tehdejší ČSSR. Podle odhadů vniklo na území republiky v prvních hodinách 29 divizí, z toho 15 tankových, tj. asi 7.500 tanků a 300.000 vojáků. První den okupace bylo jen na území Prahy zabito či smrtelně zraněno 22 lidí, na celém území bylo zabito 58 čs. občanů, z nichž nejmladší byla osmiletá Dagmar Škavová z Liberce.

Z mudroslovi jistého národa
středoevropského:

Host do domu -
hůl do ruky ...

OBĚŽNÍK – bulletin de la Mission Catholique Tchèque de la région parisienne
Certificat d'inscription n° 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement : 20 F

Editeur responsable : P. Petr Kolář SJ – 35, rue de Sèvres, 75006 PARIS – tél. 45 44 58 91

Les abonnements par chèque à l'adresse :

MISSION CATHOLIQUE TCHÈQUE, CCP 20 138 63 M Paris